

Leninizm - sztandar walki o zwycięstwo komunizmu

21 stycznia 1924 r. przeszło białe serce twórcy partii bolszewickiej i państwa radzieckiego, wodza i przyjaciele mas pracujących całego świata — Włodzimierza Iljicza Lenina. Od 28 lat naród radziecki kroczy drogą leninowską do komunizmu pod przewodem ucznia i współbojownika Lenina, genialnego wodza i nauczyciela narodu — Józefa Stalina.

Imię Lenina, jego nieśmiertelna nauka stała się sztandarem całej pracującej ludzkości w walce o pokój, demokrację i socjalizm.

Wielkość Lenina — uczy Józef Stalin — na tym właśnie przede wszystkim polega, że stworzył Republikę Rad, wykazał przez to w praktyce uciemiężonym masom całego świata, że nadzieja na wywalenie nie jest stracona, że panowanie obszarników i kapitalistów nie jest długotrwałe, że królestwo pracy należy stworzyć na ziemi, a nie w niebie. Wnieśli on tym w sercach robotników i chłopów całego świata nadzieję wyzwolenia. Tym właśnie tłumaczy się fakt, że imię Lenina stało się dla pracujących i wyzyskiwanych mas najukochańszym imieniem.*

Cały rozwój historyczny naszej epoki przebiega pod znakiem triumfu leninizmu — potężnej siły przeobrażającej świat. Lenin — geniusz rewolucyjnej myśli i rewolucyjnego dzieła — rozwinął twórczo marksizm, rozjaśnił najbardziej podstawowe problemy międzynarodowego ruchu robotniczego o światłem komunizmu naukowego. Niezmożona siła marksizmu-leninizmu polega na tym, że idee te w prawidłowy sposób wyrażają zasadnicze interesy mas pracujących. Wyjaśniając prawa rozwoju społecznego, marksizm-leninizm ustrala masę w potężny oręż rewolucyjnego przeobrażenia świata w interesie ludu pracującego.

W oparciu o teorię marksistowską Lenin głęboko zanalizował imperialistyczne stadium rozwoju kapitalizmu. Na podstawie tej analizy Lenin doszedł do genialnego wniosku o możliwości zwycięstwa socjalizmu początkowo w niewielu lub nawet w jednym z obszarów wężym kraju. Odkrycie to wywarło decydujący wpływ na losy rewolucji socjalistycznej Partii bolszewików, udrożniło w znanej nam praw rewolucji, zorganizowała w październiku 1917 roku powstanie obrotne, poprowadziła masę do zwycięskiej walki o dyktando proletariatu.

Zwycim ucieleśnieniem zwycięskich idei leninizmu jest utworzony przez Lenina i Stalina Kraj Rad — pierwsze w świecie państwo socjalistyczne, które stało się chorałym komunizmu i ostoją demokracji i socjalizmu na całym świecie.

Rozwijając leninowską teorię budowy socjalizmu, towarzysze Stalin opracował genialny plan budownictwa socjalistycznego. Najważniejszym ogniwami tego planu było: socjalistyczne uprzemysłowienie kraju oraz kolektywizacja rolnictwa. Pod kierownictwem Stalina kraj radziecki dokonał w krótkim okresie olbrzymiego skoku od zacofania do poziomu produkcji decydujący wpływ na losy rewolucji socjalistycznej Partii bolszewików, udrożniło w znanej nam praw rewolucji, zorganizowała w październiku 1917 roku powstanie obrotne, poprowadziła masę do zwycięskiej walki o dyktando proletariatu.

W radzieckim społeczeństwie socjalistycznym rozwija socjalistyczna demokracja, rozwinięły się nowe siły napędowe: jedność moralno-polityczna, przyjaźń narodów ZSRR, wyjątkowo patriotyzm radziecki.

Zarówno lata wojny, jak i okres powojenny budownictwa wykazały niezbicie, że państwo radzieckie jest najtrwałszym i najpotężniejszym państwem świata. Państwo radzieckie, które w krótkim czasie zlikwidowało skutki wojny, osiągnęło znaczne przekroczenie przedwojennego poziomu produkcji zarówno w przemyśle, jak i w rolnictwie; wzrósł dobrobyt ludności, podnosi się stale jej poziom kulturalny.

Wszystkie te sukcesy, osiągnięte w wyniku ofiarnej pracy narodu radzieckiego i matkiej polityki partii bolszewickiej, stanowią nowe wymowne świadectwo przewagi ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym, świadectwo zwycięskiej siły idei Lenina-Stalina.

Towarzysze Stalin genialny kontynuator dzieła Lenina, wytyczył program komunistycznego budownictwa w ZSRR. Pomysłowa realizacja powojennej dekolokacji była wielkim krokiem naprzód na drodze stopniowego przechodzenia kraju radzieckiego do socjalizmu do komunizmu.

Towarzysz Stalin uczy, że w warunkach komunizmu go-
(Ciąg dalszy na str. 2)

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV Nr 16 (817) Rzeszów, poniedziałek 21 stycznia 1952 r. Wyd. A Cena 16 gr

Propozycje radzieckie zmierzają do umocnienia trwałego pokoju i przyjaźni między narodami

Przemówienie ministra Wyszyńskiego
m Komijai Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ

PARYŻ. Przemawiając na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ dnia 17 stycznia br. szef delegacji radzieckiej minister Wyszyński oświadczył m. in.:

Dyskusja nad zagadnieniem środków zapobieżenia groźbie nowej wojny światowej oraz środków utrwalenia pokoju i przyjaźni między narodami wykazała, że szereg delegacji działa w myśli starannie opracowanego planu laktycznego, który zmierza do stonowania poważnego i rzetelnego rozpatrzenia propozycji wniesionych przez delegację Związku Radzieckiego. Charakter i ton tych przemówień, argumentacja, kierunek krytyki zawartej w przemówieniach tych delegatów, podział ról — wszystko to świadczy o istnieniu przedniej zmywu, której cel polegał na tym, aby nie dopuścić do omówienia nierzetelnego projektu rezolucji, wniesionego przez delegację ZSRR dnia 12 stycznia 1952 roku.

Czytając przynajmniej, że delegacja USA, Anglii, Kanady, Boliwii i niektórych inni, jak na komendę stawiali takie same pytania: Co znaczy „wprowadzenie w życie”? Jak należy rozumieć termin „rów nożność”? Co będzie reprezentował międzynarodowy organ kontroli? Czy organ ten będzie działał na stałe podstawie itd. itp. Samo postawienie tych zagadnień jest po prostu chwytem, za

pomocą którego usiłuje się nie rozpatrywać merytorycznie propozycji Związku Radzieckiego, lecz splawić je do tzw. komisji rozbrajeniowej pod pretekstem, że właśnie ta komisja powinna rozpatrywać te kwestie.

Zmową tłumacząc się również oszereżone wypadki przeciwko Związkowi Radzieckiemu, powta rzał się w przemówieniach niektórych delegatów, a zmierzające jedynie do uchylenia się od omówienia ważnych zagadnień i do oszukania opinii publicznej.

Min. Wyszyński omówił następ nie agresywny charakter paktu atlantyckiego i podkreślił, że przedstawiciel Stanów Zjednoczonych twierdzi, iż celem bloku atlantyckiego jest rzekome zapobieżenie trzeciej wojnie światowej. Widzimy jednak powołując min. Wyszyński, że elementem działalności przywódców bloku atlantyckiego — Stanów Zjednoczonych, Anglii i Francji — jest już rozpętanie działań wojennych na Dalekim Wschodzie, co wytworzyło niebezpieczeństwo i groźbę nowej wojny światowej.

W związku z tym mówca stwierdza, że analiza prawna paktu atlantyckiego musi prowadzić do wniosku, iż pakt ten jest nie

do pogodzenia z podstawowymi postanowieniami Karty NZ.

O agresywnym charakterze bloku atlantyckiego świadczy również liczne fakty i cała polityka państw, nadających ton blokowi atlantyckiemu i decydujących o jego polityce. Blok atlantycki nie ma nie wspólnego z zapewnieniem bezpieczeństwa USA. Kierownicy tego bloku rozpętały wyścig zbrojeń, na który sygnatariusi

(Ciąg dalszy na str. 2)

Muzeum LENINA w Poroninie

Poronin jest dziś miejscem znanym w całej Polsce. do którego stale przybywa wiele tysięcy ludzi.

W skromnym domku góralskim, w którym odbywały się obrady czołowych rewolucjonistów pod przewodnictwem Lenina, naród polski urządzał Muzeum jego imienia. Dla uświetnienia historycznego miejsca, w którym wódz międzynarodowego proletariatu oddawał się intensywnej pracy nad przygotowaniem Wielkiej Rewolucji Październikowej, robotnicy leninigradcy wykonali i przysłali do Poronina brązowy odlew monumentalnego pomnika Lenina.

W Muzeum zebrane są ekspozycje ilustrujące życie i działalność Lenina oraz całą epokę rewolucyjnego ruchu proletariatu, która osiągnęła swój szczyt w Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Epokę stalinowskiej poświęcony jest górna kondygnacja budynku.

Muzeum jest nie tylko miejscem pamiątkowym, przez które przeszło się ono już w duży ośrodek kulturalny i polityczny, oddziałyujący na całe Podhale. Don Teresa Skupień w sąsiednim Białym Dunajcu, w którym Lenin mieszkał, zamieniony został na świetlicę i bibliotekę dla miejscowej ludności, a zrekonstruowany na poddaszu skromny pokój Lenina daje pojęcie o życiu osobistym wielkiego człowieka.

Komunikat KC PZPR o zgonie Jerzego Borejszy

Komitet Centralny PZPR z głębokim żalem zawiadoma, że dnia 19 stycznia br. po długotrwałej chorobie zmarł w Warszawie długoletni działacz KPP i PPR, zastępca członka KC PZPR wybitny publicysta i działacz kulturalny — towarzysz Jerzy Borejsza.

Komunikat Prezydium Rady Ministrów w związku ze śmiercią Jerzego Borejszy

W związku ze śmiercią wybitnego działacza społecznego i kulturalnego Jerzego Borejszy, Prezydium Rady Ministrów postanowiło, aby pogrzeb jego odbył się na koszt państwa. Zonię i synowi zmarłego przyznaje się zaopatrzenie.

Dla uczczenia 10-lecia PPR

Spółdzielca z Grudnej Kępskiej wzywają do współzawodnictwa

Do ogólnopolskiej fali zobowiązań podejmowanych dla uczczenia 10-lecia Polskiej Partii Robotniczej włączyli się również członkowie spółdzielni produkcyjnych. Czynnym produkcyjnym chłaczem wyraził swe głębokie przywiązanie do partii robotniczej, która wstała im jedynie słuszną drogę rozwoju gospodarczego.

Pierwszym w woj. rzeszowskim zobowiązaniem takie podjął członek spółdzielni z Grudnej Kępskiej (pow. Gorlickie). Gromada ta uczepił się chlubną tradycją walki pod sztandarami PPR o narodowe i społeczne wyzwolenie kraju. Jeszcze w latach krwawej okupacji w Grudnej powstała organizacja PPR, która skupiała w swych szeregach najlepszych synów tej gromady

Zalozą w tym roku fermę na 300 szt. drobitu.

Rozwina w spółdzielni warzywnictwo i w tym roku będą uprawiać 3,30 ha warzyw. Zasięga oni i ha koru włośkiego, 1 ha rabarbaru, 30 a ogórków 30 a marchwi, 30 a kapusiu wczesnej, 20 a pomidorów i 20 a buraków ćwikłowych. Ponadto członkowie systemem gospodarczym zaloza 6 skrzyń inspektorycznych. By powiększyć obszar upraw wykarczują i ha starej wikliny i obsęga zbozem.

W bieżącym roku gospodarczym spółdzielnia zapoczątkuje hodowlę bóbrow futerkowych.

Będą brać czynny udział w szkoleniu partyjnym i fachowo-rolniczym, aby w ten sposób podnieść swe kwalifikacje i móc lepiej pracować dla rozwoju spółdzielni.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej z Grudnej Kępskiej wzywają wszystkie spółdzielnie woj. rzeszowskiego do socjalistycznego współzawodnictwa w podejmowaniu podobnych zobowiązań dla uczczenia 10-lecia Polskiej Partii Robotniczej.

Zaloga POM w Uściu Gorlickim wzywa POM-y woj. rzeszowskiego do współzawodnictwa

Pracownicy warsztatów, traktorzyści i służba agrotechniczna POM-u Uście Gorlickie, postanowiła dla uczczenia 10-lecia PPR, zakończyć do 20 lutego czyli na 6 dni przed terminem remontu traktorów i maszyn do prac wojskowych.

Traкторzyści LUDWIK LESNIAK, PIOTR TOMASIK, HENRYK ALEKSY i IGONACY GLEN zobowiązali się przedłużyć pracę traktorów między remontami o 75 proc., a traktorzyści LAMBAK, SKORSKI i PIEKNIKI o 35%. Agronomowie postanowili tak pracować wśród spółdzielców, aby w każdej spółdzielni wzrosła wydajność z ha najmniej o 1 kwintal.

Ponadto cała zaloga POM-u zobowiązała się przekroczyć roczny plan eksploatacji o 30 proc. i obniżyć koszty własne o 15 proc.

Zaloga POM Uście Gorlickie wzywa wszystkie państwowe ośrodki maszynowe woj. rzeszowskiego do podejmowania podobnych zobowiązań.

Jerzy Borejsza

zastępca działacz Polskiego Komitetu Obrobców Pokoju, nieustraszonego bojownika o pokój, współorganizator Kongresu Intelktualistów we Wrocławiu.

zmarł w dniu 19. I. 1952 r.

Cześć Jego pamięci!

PREZYDIUM
POLSKIEGO KOMITETU OBRONCÓW POKOJU

Propozycje radzieckie zmierzają do umocnienia trwałego pokoju i przyjaźni między narodami

(Ciąg dalszy ze str. 1)
zde paktu atlantyckiego poświęcając mu ogromne fundusze. Delegacja radziecka postawiła problem namiatystyczny przesłania działań wojennych w Korei. Reprezentanci bloku amerykańskiego usiłowali przedstawić wojnę w Korei, jako „działania obronne” ONZ przeciwko „agresji” ze strony Korei Północnej.

Korei rozpoczęli wysłannicy zgodnie z instrukcjami przedstawicieli USA.

Coraz więcej jest dowodów — powiedział min. Wyszyński, świadczących o tym, że ludność amerykańska jest z każdym dniem bardziej niezadowolona z wojny w Korei. Dobrze poinformowany dziennik „Wall Street Journal” podał, że członkowie Kongresu, którzy wracają ze swych okręgów wyborczych do Waszyngtonu opowiadają o szeregach niechęci, że wojnę w

rykańskich niezadowoloności w wojnie koreańskiej. Z kolei omówił minister Wyszyński projekt rezolucji USA, Anglii i Francji i oświadczył: rezolucja trzech mocarstw zachodnich zmierza do tego, by uniemożliwić przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne uchwały w sprawie zakazu broni atomowej i ustanowienia międzynarodowej kontroli.

W dalszym ciągu swego przemówienia min. Wyszyński powiedział: Proponujemy, by Zgromadzenie Ogólne ogłosiło bezwarunkowy zakaz broni atomowej i ustanowienie międzynarodowej kontroli, przy czym zakaz broni atomowej wejdzie w życie równocześnie z ustanowieniem kontroli międzynarodowej.

Krytycy naszej propozycji nie mogli powiedzieć nic istotnego w swych zarzutach przeciwko wnoskom radzieckim.

Tak np. reprezentant Francji, p. Moch, dnia 3 grudnia 1951 r. oświadczył, że „Francja zgodziłaby się na zniszczenie broni atomowej, gdyby broń taką posiadała, — jedynie w tym wypadku, jeśli była przekonana, iż inne państwa uczynią to samo równocześnie”. Jednakże — powiedział dalej Moch — jeżeli delegacja radziecka domaga się bezdziej zakazu broni atomowej przed wprowadzeniem kontroli, to nie ma nadziei na pomyślne zakończenie dyskusji.

Dnia 6 grudnia p. Moch oświadczył, że można by znaleźć wspólną płaszczyznę dla rozwiązania problemu na zasadzie równocześnie.

Wszyscy widzą — oświadczył min. Wyszyński — że w naszym projekcie rezolucji z dnia 12 stycznia br. wprowadza się zasadę równocześnie bezwzględnie zakazu broni atomowej i międzynarodowej kontroli. Mimo to przedstawiciele trzech mocarstw zachodnich stosują wszelkie możliwe metody, by wykluczyć jakąkolwiek możliwość porozumienia w sprawie zakazu broni atomowej. Wynika to również wyraźnie z rezolucji trzech mocarstw zachodnich w sprawie „ograniczenia zbrojeń”. Rezolucja ta nie stawia w ogóle postulatów wprowadzenia zakazu broni atomowej.

Podsumowując wyniki 4-dniowych debat w komisji na

temat „środków zapobieżenia groźbie nowej wojny światowej oraz umocnienia pokoju i przyjaźni między narodami” — powiedział min. Wyszyński — muszą stwierdzić, że rozważania rozmaitych delegatów, którzy w taki lub inny sposób krytykowali nasze propozycje, są odporną na zakaz broni atomowej.

Propozycje radzieckie są w tym krokiem naprzód do tego zmierzającej do zapobieżenia nowej wojnie oraz do umocnienia pokoju i przyjaźni między narodami. O to dlatego domagamy się przyjęcia wszystkich 8 punktów propozycji radzieckiej.

Proponujemy, by Zgromadzenie Ogólne wezwało do pięciu mocarstw do zawarcia Paktu Pokoju, oraz — wszystkie inne mające pokój państwa do przyłączenia się do tego paktu.

Jesteśmy głęboko przekonani, że przyjęcie tego prawdziwego programu pokoju, oraz konsekwentna realizacja wszystkich punktów tego programu — zapewni faktyczną likwidację niebezpieczeństwa nowej wojny światowej oraz umocni pokój i przyjaźń między narodami.

Odpowiedź ambasady radzieckiej w Londynie w sprawie traktatu pokojowego z Austrią

MOSKWA. Londyński korespondent TASS podaje, że dnia 29 grudnia ub. r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Wielkiej Brytanii przesłało na ręce ambasadora ZSRR w Londynie Zarubina pismo, powiadające, że przedstawiciel USA, któremu przypada przewodniczyć kolejnemu posiedzeniu traktatu pokojowego z Austrią — proponuje zwolnienie tego posiedzenia na dzień 21 stycznia br. w Londynie.

W odpowiedzi na powyższe pismo, charge d'affaires Związku Radzieckiego w Londynie, Jerofiejew, przesłał do brytyjskiego MSZ list treści następującej: Potwierdzając odbiór Waszego pisma z dn. 28 XI uważam za „konieczne złożyć następujące oświadczenie: Jak wiadomo, na poprzednim posiedzeniu zastępów ministrów spraw zagranicznych, delegacja radziecka wniosła propozycję, by we wszystkich czterech strzałach Austrii przeprowadzono kontrolę wykonaną przez rząd austriacki decyzji czterech mocarstw w sprawie demilitaryzacji i denazyfikacji z tym, by Rada Sojuszników złożyła sprawozdanie o wynikach wspomnianej kontroli. Kontrola ta, która w chwili obecnej stała się jeszcze bardziej niezbędną niż

poprzednio. Delegacja radziecka niejednokrotnie wskazywała podczas obrad zastępów ministrów spraw zagranicznych równość i w fakcie, że wobec powyższych okoliczności rozpatrywanie problemu traktatu pokojowego z Austrią jest niemożliwe w oderwaniu od kwestii wypełnienia przez rząd Wielkiej Brytanii, USA i Francji swych zobowiązań z tytułu traktatu pokojowego z Włochami, w części dotyczącej utworzenia wolnego obszaru Triestu, czego dotychczas nie uczyniono wskutek sprzeciwu USA, Wielkiej Brytanii i Francji, a Triest przekształcono w amerykańsko — angielską bazę wojenną. W tych warunkach czy istnieje gwarancja wykonania zobowiązań z tytułu opracowywanego traktatu pokojowego z Austrią?

W związku z propozycją zwolnienia nowego posiedzenia zastępów ministrów spraw zagranicznych, delegacja radziecka prosi o zakomunikowanie, czy rząd Wielkiej Brytanii, USA i Francji godzi się na rozpatrzenie na wspomnianej sesji zastępów ministrów spraw zagranicznych powyższych propozycji radzieckich w sprawie przeprowadzenia kontroli w czterech strzałach Austrii, oraz uchwał dotyczących wolnego obszaru Triestu.

Leninizm — sztandar walki o zwycięstwo komunizmu

(Ciąg dalszy ze str. 1)

sportarka narodowa winna opierać się na bazie wyższej techniki, zarówno w przemyśle, jak i w rolnictwie. Wyhodować z tego założenia partia komunistyczna i państwo radzieckie tworzą materialną bazę komunizmu, na podstawie nowego postępującego rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej. W naszych oczach przeobrażają się i rodzą miasta i wsie, fabryki i przedsiębiorstwa, zmienia się oblicze ziemi, wzrasta jej żywność.

W ramach Planu Stalinowskiego buduje się największe w świecie obiekty hydrotechniczne, służące nazwane przez naród wielkimi stalinowskimi budowlami komunizmu.

Leninizm uczy, że społeczeństwo komunistyczne zbudowane w wyniku twórczej pracy i ofiarnej walki milioarów, że komunizm wywalczony zostanie wysiłkiem wszystkich ludzi pracy. Toteż w okresie przejścia od socjalizmu do komunizmu nabiera szczególnego znaczenia komunistyczne wychowanie mas pracujących. Komunistyczne budownictwo wymaga bowiem całkowitego przezwyciężenia przyżytków w świadomości ludzi.

W myśli wskazań Lenina i Stalina, ludzie nie powinni spoczywać na laurach, ani upajać się sukcesami. Nie powinni oni dopuścić do niestrawności i samopuszczenia, lecz śmiało ujawniać i usuwać niedociągnięcia w pracy. Bolszewicka krytyka i samokrytyka, nieprzejednany stosunek do błędów, rewolucyjna czynność — wszystko to stanowi niezbędny warunek pomyślnego marszu do komunizmu.

„Wszystkie narody dotrą do socjalizmu, to jest nieuniknione, ale dojdą wszystkie niezapemnie jednakowo, każdy w swoim czasie do tej czy innej formy demokracji, do tej czy innej odmiany dyktatury proletariatu, do tego czy innego tempa przeobrażeń socjalistycznych różnych dziedzin życia społecznego”.

Pamięć o Leninie żyje w sercach setek milionów ludzi dobrej woli, walczących o pokój, przeciwko podżegaczom wojennym. Państwo radzieckie, kroczące pod wodzą wielkiego Stalina na czele potężnego obozu demokratycznego i antyimperialistycznego, jest w oczach produkującej ludzkości wcieleniem idei leninizmu, ucieleśnieniem leninowsko — stalinowskich zasad pokoju i przyjaźni między narodami całego świata.

*) J. Stalin, Dzieła, T. 6, Wyd. „Książka i Wiedza”, Str. 87.
**) W. Lenin, Dzieła, Tom XXIII, wyd. „Książka i Wiedza”, str. 67.

Podpisanie układu płatniczego

Między Polską a Węgry

WARSAWA. W wyniku rokowań, przeprowadzonych w duchu przyjaźni i wzajemnego zrozumienia, na podstawie 4-letniej umowy handlowej z dn. 10. 11. 1930 r. podpisano w dniu 19 stycznia br. w Warszawie porozumienie o wymianie towarów i płatnościach między Rzeczpospolitą Polską a Węgierską Republiką Ludową na rok 1952.

Porozumienie przewiduje w imporcie polskim z Węgier: dostawę maszyn, autobusów i innych dóbr inwestycyjnych, żelaza i niektórych artykułów rolno — spożywczych oraz metali, produktów naftowych, farmaceutycznych, chemikaliów i szeregu innych wyrobów przemysłowych. Polska będzie eksportowała do Węgier: wę-

Między Polską a NRD

WARSAWA. W dniach od 15 do 18 stycznia br. przebywała w Warszawie delegacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej pod przewodnictwem sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów Niemiec Republiki Demokratycznej p. Willy Rumpfa w celu przeprowadzenia rozmów i za-

Między Polską a Węgry

warca układu w sprawie obrotów płatniczych między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Rozmowy odbyły się w ducho szczerze przyjaźni i wzajemnego zrozumienia.

W wyniku rozmów został w dniu 18 stycznia br. podpisany układ o obrotach płatniczych między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną na okres od 1952 r. do 1955 r.

Układ ten określa zasady i sposób regulowania płatności, wynikających ze stosunków w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej między obu państwami. Układ podpisał z ramienia rządu polskiego wiceminister finansów dr Witold Trampczyński, z ramienia rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej sekretarz stanu Willy Rumpf.

Idee Lenina — drogowskazem ludzkości

LENIN... Z inżynierem tym marynarze Kronsztatu szli do szturmu Pałacu Zimowego. Imię to od dziesiątków lat towarzyszy milionom ludzi, którzy na różnych kontynentach, mówiąc różnymi językami, prowadzą tę samą walkę o swe ludzkie prawa deptane przez kapitalizm, o chleb, wolność i pokój. Imię to jest bliskie i drogie tym, którzy zmierzają już jarmuzi burżuazji i w krajach demokracji ludowej budują w oparciu o naukę Lenina nowe życie.

Lenin i Stalin uczyli robotników i chłopów całego świata, jak tęsknoty i marzena o pokoleniu o sprawiedliwym ustroju przekuć w czyn rewolucyjny, jak zdzierać tyranie kapitalizmu i zbudować własne proletariackie socjalistyczne państwo. Ogromna rewolucyjna, przeobrażająca siła leninizmu, jego potężniejszy wpływ na rozwój ruchu rewolucyjnego, na ukształtowanie się losów narodów, na bieg historii ludzkości, polega na tym, że Lenin twórczo rozwijał naukę Marksa, że odkrył prawa rządzące społeczeństwem w epoce imperializmu. „Leninizm — mówi Lenin — jest to marksizm epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej”.

Kontrewolucyjnej polityce współpracy klas, korenzu się przed „idealem” burżuaznej demokracji. Lenin przeciwstawiał rewolucyjną walkę, skierowaną przeciw władzy kapitalizmu. Lenin bezlitośnie obnażał obrzydliwy, antyrodowy charakter reakcyjnego burżuaznego państwa kapitalistycznego, wykazywał, że jest ono narzędziem przemocy i ucisku klasowego.

z jego zasadniczą funkcją jest dążenie do walki wyzwolenczej proletariatu.

Lenin wskazywał, że nie na drodze ugody z państwem bankierów i obszarników, lecz w bezkompromisowej z nim walce rewolucyjnej, proletariatu może zdobyć władzę, obalić burżuazję, zdzierać jej aparat państwowy i przynieść wyzwolenie masom ludowym.

Teoretycy reformizmu Kautsky i Hilferdingowie rewidowali i fałszowali marksizm, usuwając jego rewolucyjne jądro — teorię dyktatury proletariatu. Lenin wkręcił rewolucyjną treść marksizmu udowadniając na podstawie doświadczeń Komuny Paryskiej — i rewolucyjnej walki rzymskiej klasy robotniczej, że jedyną formą władzy w okresie przejściowym między kapitalizmem i socjalizmem może być tylko dyktatura proletariatu.

Rozwijając naukę o rewolucji proletariackiej i dyktaturze proletariatu Lenin uczył, że główną podstawą jest sojuszn robotniczo — chłopski, że bez sojuszu klasy robotniczej z masami pracowniczo — chłopskimi nie ma zwycięstwa nad burżuazją i zbudowanie socjalizmu.

Lenin uczył, że decydująca kierownicza siła dyktatury proletariatu jest rewolucyjna partia. W walce z reformistycznymi przewodnikami partii II Międzynarodówki, które wyprzedziły się w rewolucji i stały się narzędziami do frakcji parlamentarnych.

Lenin stworzył partię nowego typu, będącą kierowniczym, bojowym adresem klasy robotniczej, związaną tyśamięcej z szerokimi masami robotniczymi. Zbudowana na zasadach centralizmu demokratycznego, na zasadach żelaznej, świadomej dyscypliny, partia bolszewicka stała się wzorem i przykładem dla wszystkich partii robotniczych i komunistycznych na całym świecie.

Walkę o wyzwolenie klasy robotniczej, Lenin wiązał ściśle z walką o wolność uciśnionych narodów. Rozwijając marksistowską tezę, że nie może być wolnego narodu, który uciska inne narody Lenin uczył, że patriotyzm łączy się nierozdzielnie z internacjonalizmem. W swym słynnym artykule „O dumie narodu Wiktorsów” Lenin pisał: „Jestem pełni uczucia dumy narodowej i właśnie dlatego nienawidzimy szczególnie swej niewolniczej przeszłości (gdy obszarnicy — slichciec wiodli chłopów na wojnę, aby dusić wolność Węgier, Polski, Persji i Chin) i swojej niewolniczej teraźniejszości, gdy ci sami obszarnicy wspomniani przez kochałków wiodą nas na wojnę, żeby dusić Polskę i Ukrainę...”

Mobilizując masy ludowe Rosji do walki o obalenie caratu, a następnie o przeprowadzenie rewolucji burżuazno — demokratycznej w rewolucji proletariackiej Lenin i Stalin wysunęli hasło samookreślenia narodów do oderwania i stworzenia własnego suwerennego państwa.

Lenin był gorącym orędownikiem niepodległości Polski. „Powiadamy towarzyszom z Polski — pisał Lenin — że strzeżmy jej wolności, jak strzeżemy wolności każdego innego narodu... Wiemy, że rozbiór Polski między kapital niemiecki, austriacki i rosyjski był największą zbrodnią... Włodzimierz Lenin uważnie śledził rozwój polskiego ruchu robotniczego. Prowadząc buzkomunistyczną walkę z wiekrośrojskim nacjonalizmem, obnażając oportunizm i nacjonalizm w ruchu robotniczym innych narodów. Z całą ostrością występował Lenin przeciwko nacjonalistycznej PPS, która zdradzała interesy klasy robotniczej i narodu polskiego w interesie burżuazji polskiej usiłowała odgradzić polską klasę robotniczą od rewolucyjnego ruchu rosyjskiego.

Z nauk Lenina czerpał polski ruch robotniczy, który w wielkim naucejczyli i wodzu międzynarodowego proletariatu znajdował zawsze pomoc i oparcie w walce rewolucyjnej. Lenin wysoko cenił SDKP(L). „Obrzymią historyczną zasługą socjaldemokracji polskiej — stwierdził Lenin — jest stworzenie pierwszej prawdziwej marksistowskiej, prawejw proletariackiej partii w Polsce”. Ale podkreślając zarzuty SDKP(L), która wniosła idee marksizmu do polskiego ruchu rewolucyjnego, Lenin jednocześnie podał krytyce jej błędne stanowisko w sprawie roli partii w kierowaniu ruchem robot-

nicyzm oraz w kwestii narodowej i chłopskiej.

Wierna naukom Lenina i Stalina o sojuszu robotniczo — chłopskim KPP mobilizowała we frontie ludowym szerokie masy do obrony niepodległości Polski, przeciwko niewoli obcego kapitału i przeciwko grożącej agresji hitlerowskiej.

Spadkobierczy rewolucyjnej tradycji polskiego proletariatu, bzzp, podjęła kontynuować walkę KPP, Polska Partia Robotnicza opierając się na niezwykłej teorii leninizmu poprowadziła naród polski do zwycięskiej walki z okupantem hitlerowskim o Polskę Ludową. W walce o wyzwolenie narodowe i społeczny ludu polskiego PPR opiera się na teorii Lenina-Stalina, opiera się na braterskim sojuszu z Krajem Rad, dzięki czemu naród polski odzyskał niepodległość.

Przyzwyczajając sobie wskazania Lenina PPR umacnia sojusz robotniczo — chłopski, — a wzruszona pod, stawa władzy ludowej. Dzięki nauce Lenina i Stalina PPR przewyciężyła prawicowo — nacjonalistyczne odchylone, które przewyższało ustroju demokracji ludowej dyktaturze proletariatu. Leninizm jest drogowskazem Polki — Zjednoczonej Partii Robotniczej w walce o zbudowanie socjalizmu w Polsce.

28 rocznicę śmierci Lenina obchodzimy w chwili, gdy idee leninizmu realizowane od Włoch douby od Włoch do Jangtsekiang zdobywa się i myśli milioarów ludzi, walczących pod przewodnictwem Stalina przeciwko imperialistycznym przewrattom wojennym o utratzenie pokoju, o przyjaźń i braterskość narodów, o zwycięstwo socjalizmu.

W 10 rocznicę PPR

Walenty Tomaka nieustrudzony bojownik o postęp

Towarzysz Walenty Tomaka jest starym członkiem partii. W roku 1924 wstąpił w Trzebowniku (pow. Rzeszów) do Komunistycznej Partii Polski i odąd droga jego życia związana się ściśle z pracą polityczną. Tomaka poznawał z nielegalnej literatury prawde o ZSRR i w rozmowach z chłopami opowiadał o życiu kraju, gdzie władzę wzięli w swoje ręce robotnicy i chłopci.

Nie było ani jednego święta pierwszomajowego, by w dniach poprzedzających je policja granatowa nie dokonywała aresztów między biednymi chłopami w Trzebowniku. Niejedną noc przesiedział Walenty Tomaka w gminnym aresztzie, ale praca dawała wyniki. W Trzebowniku odbywały się demonstracje pierwszomajowe chłopów, solidaryzujących się z walką robotników przeciwko rządowi kapitalistów i obywateli.

W pierwszych miesiącach wojny, Tomaka zbierał dawnych KPP-owców i biednych chłopów, próbując zorganizować grupę konspiracyjną do walki z faszystami.

Początkowo grupa nie miała kontaktu z podobnymi organizacjami. Dopiero w lutym 1942 roku, kiedy na teren rzeszowszczyzny przybył delegowany przez nowopowstałą Polską Partię Robotniczą Gustaw Mićcał, grupa ta zwała się organizacyjnie i ideologicznie. Wkrótce w Trzebowniku powstała organizacja Polskiej Partii Robotniczej.

W późniejszych miesiącach powstały w powiecie rzeszowskim zorganizowane przez Gustawa Mićcała dalsze działy PPR i obejmowały miejscowości Cudacz, Zwięzcze, Słobierne i częściowo Biało-brzegi.

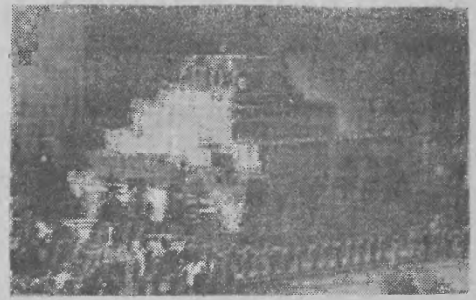
W tym czasie, gospodarstwo towarzysza Tomaka stało się „Domem przejazdówki”, to znaczy punktem, w którym zatrzymywali się członkowie PPR w drodze na wyznaczone tereny działania, gdzie zjeżdżali się na konspiracyjne zebrania aktywistów partyjni.

Tu w latach 1942 — 1943 przejeżdżała z Warszawy „Halina” — Maria Dobrańska, przywożąca nielegalną literaturę i prasę, egzemplarze „Trybuny Wolności” i „Gwardię

stą”. Tu, podając hasła przybywali kilkakrotnie na umówione zebrania towarzysze z różnych okręgów — warszawskiego, krakowskiego, tarnowskiego, rzeszowskiego i innych. Tu, ukrywał się przez kilka dni partyzant radziecki „Szymek” z Piałigorska, który dłuższy czas przebywał w Budziwoju u komunisty Warchoła (Warchoła aresztowali później i zamordowali faszyci).

Po utworzeniu się Krajowej Rady Narodowej do powiatu rzeszowskiego przybył towarzysz „Jerzy”, by pomóc w organizowaniu rad narodowych i w Trzebowniku już w styczniu 1944 roku powołała konspiracyjna rada narodowa.

Przysięga*

„My, komuniści — jesteśmy ludźmi szczególnie pokroju. Skrojeni jesteśmy ze szczególnego materiału. Stanowimy armię wielkiego stratega proletariackiego, armię towarzysza Lenina. Nie ma nic chlubniejszego ponad zaszczyt należenia do tej armii. Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka partii, której twórcą i kierownikiem jest towarzyszu Lenin!..

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin wysoko dzierżyć wielkie miano członka partii i strzec jego czystości. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że z honorem wykonamy to twoje przykazanie!..

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin strzec jedności naszej partii jak oka w głowie. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że wykonamy z honorem również i to twoje przykazanie!..

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin strzec i umacniać dyktaturę proletariatu. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że nie będziemy szczędzić swych sił, aby wykonać z honorem również i to twoje przykazanie!..

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin wzmocnić ze wszystkich sił sojusz robotników i chłopów. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że wykonamy z honorem również i to twoje przykazanie!..

Towarzysz Lenin mówił nam nieustannie o konieczności dobrowolnego związku narodów naszego kraju, o konieczności ich braterskiej współpracy w ramach Związku Republik.

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin wzmocnić i rozszerzać Związek Republik. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że wykonamy z honorem również i to twoje przykazanie!..

Lenin wskazywał nam niejednokrotnie, że wzmocnienie Armii Czerwonej, jej doskonalenie jest jednym z najważniejszych zadań naszej partii!.. Przysięgniemy więc, towarzysze, że nie będziemy szczędzić sił, aby wzmocnić naszą Armię Czerwoną, naszą Flotę Czerwoną!..

Odchodząc od nas, nakazał nam towarzyszu Lenin wierność zasadom Międzynarodówki Komunistycznej. Przysięgamy ci, towarzyszu Leninie, że nie będziemy szczędzić swego życia, aby wzmocnić i rozszerzać związek mas pracujących całego świata — Międzynarodówkę Komunistyczną!..

Była to przysięga złożona przez partię bolszewicką swemu nauczycielowi i wodzowi, Leninowi, który żyć będzie po wsze czasy. Przysięgi tej partia pod wodzą Stalina dotrzymywała i dotrzymuje nadal z honorem.

J. Stalin. Krótki życiorys, Str. 91—93.

Początkowo grupa nie miała kontaktu z podobnymi organizacjami. Dopiero w lutym 1942 roku, kiedy na teren rzeszowszczyzny przybył delegowany przez nowopowstałą Polską Partię Robotniczą Gustaw Mićcał, grupa ta zwała się organizacyjnie i ideologicznie. Wkrótce w Trzebowniku powstała organizacja Polskiej Partii Robotniczej.

W tym czasie, gospodarstwo towarzysza Tomaka stało się „Domem przejazdówki”, to znaczy punktem, w którym zatrzymywali się członkowie PPR w drodze na wyznaczone tereny działania, gdzie zjeżdżali się na konspiracyjne zebrania aktywistów partyjni.

Tu w latach 1942 — 1943 przejeżdżała z Warszawy „Halina” — Maria Dobrańska, przywożąca nielegalną literaturę i prasę, egzemplarze „Trybuny Wolności” i „Gwardię

O polepszenie stylu pracy z grupami kandydackimi

Podczas akcji planowego skupu zboża przeprowadzanej przez organizacje partyjne, niektóre grupy kandydackie, jak np. w powiecie sanockim, w gromadach Czyszcze i Wysoce przyznosiły się do pełnej mobilizacji chłopów w wykonaniu zadań gospodarczych i finansowych. Członkowie tych grup, stając się agitatorami, pierwsi wzięli się z obowiązku wobec państwa, dając tym samym dobry przykład innym.

Inspektorzy Komitetu Powiatowego rzadko bywali w tej gromadzie. Źródła braku leżą w orędzie wszystkim w niedostatecznym przysposobieniu członków do pracy w grupie kandydackiej, a zwłaszcza kierowników. Jeżeli przewodniczący grupy kandydackiej jest aktywny i z zapałem realizuje wskazania partii, przyciągając wszystkich kandydatów do szeregu udziału w pracy organizacyjnej, to poziom życia partyjnego w grupie kandydackiej będzie stał się różni.

Ważnym elementem podnoszenia walce o polepszenie stylu pracy z grupami kandydackimi jest przeprowadzenie dokładnej analizy komu jest powierzone kierownictwo grupy kandydackiej, przez częste ocenianie pracy grupy kandydackiej na posiedzeniach komitetów gminnych i egzekutywy KP.

Grupy kandydackie w tych gromadach planowo przeprowadzają zebrania, przy pełnej frekwencji członków. A poziom świadomości politycznej — organizacyjnej stale wzrasta. Ustalony okres stały kandydackiego umożliwi komitetom gminnym dogłębne poznanie przysięgłych członków partii od strony ich politycznych i osobistych walorów.

Zorganizowana grupa kandydacka w gromadzie Wójcik w gm. nie Sanok — Węsień w marcu ub. roku, jest jedną z najlepszych grup w tej gminie. Członkowie nie piątki składek partyjnych i nie są zdyscyplinowani. Grupa ta nie wywiązała się z nałożonych zadań w planowym skupie zboża, a przewodniczący, Józef Rączek, daje zły przykład, ociągając się ze sprzedażą zboża państwu. Nie dziwnego, że w tej gromadzie na gorzej przebiega skup — chłopci nie sprzedali dotychczas ponad 20 ton zboża.

Komitet Gminny Partii i aparat instruktorski Komitetu Powiatowego w Sanoku lek-

cewając podchodzi do pracy grupy kandydackiej i nie odczuwa opieki przeprowadzanego szkolenia partyjnego. Brak stałej więzi między grupą kandydacką, a komitetem partyjnym uświadczeni są chociażby w tym, że od wielu miesięcy nie oceniano pracy grup kandydackich na posiedzeniach komitetu i nie powierzono im opieki jednemu z członków komitetu i grupie, celem udzielenia stałej pomocy w należytym zaplanowaniu pracy i podniesieniu na wyższy poziom pracy politycznej.

Dlatego też trzeba w obecnym etapie podjąć stanowczą walkę o polepszenie stylu pracy z grupami kandydackimi. Ważnym elementem podnoszenia walce o polepszenie stylu pracy z grupami kandydackimi jest przeprowadzenie dokładnej analizy komu jest powierzone kierownictwo grupy kandydackiej, przez częste ocenianie pracy grupy kandydackiej na posiedzeniach komitetów gminnych i egzekutywy KP.

Ważnym elementem podnoszenia walce o polepszenie stylu pracy z grupami kandydackimi jest przeprowadzenie dokładnej analizy komu jest powierzone kierownictwo grupy kandydackiej, przez częste ocenianie pracy grupy kandydackiej na posiedzeniach komitetów gminnych i egzekutywy KP.

Stalo i systematycznie podnoszenie świadomości politycznej i usprawnienie pracy organizacyjnej jest jednym z

Chłoba musi go do prowadzenia pracy w PPR i wracając do Trzebownika, towarzysza Tomaka stał się jednym z organizatorów i pierwszych członków spółdzielni produkcyjnej w tej gromadzie.

Na III Konferencji Powiatowej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Rzeszowie, w grudniu 1951 roku, zabierając głos w dyskusji Walenty Tomaka mówił do delegatów:

— Nasza spółdzielnia produkcyjna w Trzebowniku robi bilans roczny i na walne zebranie członków zaoraliśmy sąsiadów z pobliskich gromad, by na własne oko zobaczyli jak w nowym ustroju, wywalczonym przez robotników i chłopów powstaje socjalistyczne gospodarstwo, dające chłopu dobrobyt a robotnikowi chleb.

J. Kapalski Jerzy Popow

Na budowlach Planu 6-letniego

Ludzie z Tarnobrzegu

Mokrzychów, Stale, Miechoćin, Machów, Siedliska, Sobów to kilka zaledwie wsi pow. tarnobrzegskiego, których mieszkańcy przez długi okres czasu odczuwali na własnej skórze twarde łapy rządów hrabiego Tarnowskiego. Aż wreszcie nadszedł rok wyzwolenia. Odetchnęli pełną piersią. Rzuć się w wir nowej pracy. Wiele zaczęło przechodzić do budownictwa, do przemysłu. Wraz ze wznoszeniem murów kształtował się nowy człowiek. Awans w nowych zawodach stawał się zjawiskiem powszechnym. Był zwykły kolejańczyk.

Mógłby o tym opowiedzieć Marian Rutyna, Wojciech Buczek, Jan Ciesła i wielu innych, którzy nie tak dawno jeszcze trudnili się (dwóch ostatnich) chałupniczym wyrobem podków i kuciem koni. Dziś zaś są dobrymi, przeszko-

lonymi na kursach ślusarskiej mechanicznych, stanowiącymi trzon kadry specjalistów Bazy Remontu Obrabiarek w Tarnobrzegu.

I dlatego to właśnie słowa Jana Ciesli — zaczęliśmy tu robotę od śmieci — nie są pozbawione treści, lecz kryją w nich dumę z przynależności do zespołu, który sam postawił nową placówkę produkcyjną „na nogi”.

Dziś, chociaż jeszcze stoją — jak mówi sekretarz organizacji partyjnej tow. Rutyna — jedną nogą w fabryce a drugą na roli, to jednak sprawy ich zakładu stały się im coraz bliższe. I może dlatego, zarówno Buczek, jak i Ciesła uważają za swój obowiązek w terminie wykonać przydzielony im plan i część planu. Nie to, że plan jest jeszcze próbny — prawdziwy, ważne jest to, aby jak najszybciej oddać z powrotem

do użytku odremontowaną frezarkę czy szlifiereczkę.

Ale, stop — zatrzymajmy się na chwilę w pięknej i widnej hali, w której przez otwarte wrota widać odbijający światło od reszty oświetlenia nie wykonywany jeszcze blok mieszkalny.

Przy nowych, lśniących maszynach stoją z lekką pochylą ni ludzie. Obok nich wrzaski szlifierek, tokarek, wiertarek. Jedne maszyny pracują dla drugich, przwracając im życie.

Mikromierz, czujnik, poziomice to przyrządy, którymi Wojciech Buczek posługuje się dzisiaj, tak jak niegdyś młotem kowalskim. — Cała załoga zespołu tarnobrzegskiej bazy — mówi przewodniczący rady zakładowej tow. Józef Morgański — składa się z takich właśnie Buczków i Ciesli. Ludzi, którzy przyszli; ze wsi i stali się śmiechowcami.

Jednym zaś z najsilniejszych fa-

nowców jest Witold Dedel, pracujący w zespole tokarek. Chłopcy z jego brygady szybko podciągają się w pracy tak że gdy tylko baza wyjdzie ze stału, um organizacyjnego utworzą pierwszą młodzieżową brygadę produkcyjną. Wtedy waskie gardło produkcji, jakie stanowią w bazie wciąż jeszcze tokarki, napewno będzie usunięta.

* Baza Remontu Obrabiarek w Tarnobrzegu uruchomiona przedterminowo w dniu 22 lipca ubiegłego roku jest treścią, co do wielkości, tego rodzaju zakładem w Polsce (po bazie poznańskiej i zaborowskiej). Powstały one do dobrego, jak i tarnobrzegska dopiero po wyzwoleniu. Przed wojną zniszczone obrabiarki wędrowały do nabrawy za granicę. Tarnobrzegska baza uruchomiona w ramach uprzedmiotowienia naszego województwa już wkrótce zasooki całkowicie potrzeby zakładów produkcyjnych Rzeszowszczyzny, a częściowo — awet innych województw.

Czesław Morawski

Członkowie ZZPIS wykorzystują w swej pracy doświadczenia roku ubiegłego

Onegdaj obradowało w Rzeszowie rozszerzone plenium Zarządu Okr. Związku Zawodowego Pracowników Instytucji Społecznych, podsumowując osiągnięcia i braki działalności tego Związku na terenie woj. rzeszowskiego.

Bilans roku ubiegłego jest dowodem, że wyniki pracy ZZPIS z każdym rokiem są coraz lepsze. Wystarczy chociażby przytoczyć cyfry ilustrujące rezultaty współzawodniczenia, które dopiero w swej nowej, zobowiązaniowej formie na wszelkie dane ku temu, aby się należyście rozwinąć.

Oto zobowiązania pierwszoplanowe podjęte przez pracowników instytucji społecznych z woj. rzeszowskiego przyniosły państwu 48.507 zł oszczędności, w ramach zobowiązań lipcowych zaoszczędzono 12 tys. 535 zł, w październikowych — 11 tys. 535 zł, zaś wartość zobowiązań grudniowych wyraża się kwotą 17 tys. 188 zł.

Zobowiązania te, obok oszczędności, dają także inne, bardzo cenne pod względem politycznym i gospodarczym rezultaty. Przykładem może być ZUS w Rzeszowie, którego referatki rodzinnymi, dzięki współzawodniczeniu, mogli zmniejszyć o 50 proc. ilość zatrudnionych w nim pracowników.

Trzeba również skrytykować dotychczasowy przebieg szkolenia aktywistów związkowych. Szkolenie to organizowano przeważnie pod koniec II półroczu, a więc kilka długich miesięcy po wyborach, i przez to dawało ono rezultaty za późno. W tym roku kursy związkowe trzeba więc będzie uruchomić zaraz po wyborach, aby jak najszybciej przystosować do pracy powołanych do niej lowaczy. Ponadto praktyka wykazała, że zarówno przy wyborach jak i przy typowaniu na kursy stać się trzeba o to, aby nie powierzać ważnych funkcji związkowych pracownikom, którzy nie przeszli w pełni w terenie, gdyż mimo najlepszych chęci nie wypełnia oni należonych na nich obowiązków.

Realizując uchwały VIII Plenum CRZZ i V Plenum Zarz. Gł. ZZPIS członkowie Związku z okręgu rzeszowskiego postawili w r. b. usunąć ze swej pracy dotychczasowe błędy, starając się, aby osiągnięcia jej przewyższały sukcesy roku poprzedniego.

Realizując uchwały VIII Plenum CRZZ i V Plenum Zarz. Gł. ZZPIS członkowie Związku z okręgu rzeszowskiego postawili w r. b. usunąć ze swej pracy dotychczasowe błędy, starając się, aby osiągnięcia jej przewyższały sukcesy roku poprzedniego.

Dalsze odkrycia archeologiczne w Nowej Hucie

W dalszym toku prac badawczych w zakresie archeologii przedhistorycznej, prowadzonych na terenie Nowej Huty, uzyskano bardzo cenne materiały naukowe.

Odkryto m. inn. na terenie WYCIĄZY około 160 skrupsk (ziemiaków, grobów itp.) z czasów od neolitu do okresu wczesnohistorycznego włącznie, a więc na przestrzeni około 3 i pół tysiąca lat. Bardzo ważnym jest bieżące garnce, najprawdopodobniej celtyckie, w którym wypalano ceramikę, wykonaną na kole garncarskim. Niezwykle cenne są także fragmenty naczyń z gliny z domieszką grafitu. Duże znaczenie naukowe ma też odkrycie narzędzi żelaznych — (z okresu latwiskiego), a mianowicie — 3 siekiery, 2 dłut i ko sy.

Drugim doniosłym osiągnięciem naukowym na terenie Nowej Huty jest dokonane odkrycie w... MOGILE stanowiącej przedhistorycznego z okresów rzymskiego i wczesnohistorycznego. M. inn. odkopano tam 100 kg spalonego zboża, kompletne żarna rotacyjne i ułamki malowanej ceramiki celtyckiej, improwizowanej z kałp.

W dobie trudności gospodarczych jednym z czołowych zadań związków zawodowych, a ZZPIS w szczególności jest praca oszczędnościowa. Tutaj znacznymi osiągnięciami poszczycić się mogą pracownicy ZSCH, LK i ZMP. Natomiast Komisja kulturalno — oświatowa przy Zarz. Okr. ZZPIS trzymała ręką na pulsie życia kulturalnego w poszczególnych zakładach pracy, przez co komisje KO przy radach miejscowych ograniczyły się w swej pracy niemal wyłącznie do organizacji akademii i obchodów.

Dziś nie dziwi nas już wcale widok kobiety przy warszacie towarzyskiej. Nie dziwi nas, gdy od chodzą od niego, odruchowo wyciera zasolone dłonie w roboczym kombiniezon przeskakiwają otwarte czy fraszce, kobieta na ruszowaniu lub za kierownicą samochodu nie jest w Polsce Ludowej zjawiskiem nowym, ani dziwnym. Toteż, jeżeli nas coś dziwi u Kazimierza Kosturka — towarzyska z WSK nr 2 — to zapewne nie płac, ale młody wiek tego „metalowca w spódnicy”.

17 lat, liczy teraz Kazia Kosturkówna, a znacznie mniej miała wtedy, gdy ojciec jej, młodywłoch z Wuznego został w...

Komunikat

Wydział Handlu MRN w Rzeszowie zawiadamia, że zapotrzebowania na opał na rok 1952/53 dla instytucji, szkół i urzędów należy składać w 3-ch egzemplarzach do dnia 1 lutego w Wydziale Handlu Przew. MRN, ul. Lawnuska 13.

Zobowiązania produkcyjne sekcji mleczarskiej PZGS dla uczczenia 10 rocznicy PPR

Meldunek o zobowiązaniach podjętych ku czci 10-lecia partii nadesłali pracownicy Sekcji Mleczarskiej przy PZGS w Rzeszowie — ob. ob. ob. Michał Koń i Michał Kozioł.

Postanowili oni wzmagając swe wysiłki doprowadzić do tego, aby roczny plan skupu mleka został wykonany przez Sekcję w ciągu 11 miesięcy, zaś plan na I kwartał br. — ukończony do dnia 27 marca. Pracownicy Sekcji Mleczarskiej w Rzeszowie wyrażają do współzawodniczenia a przedterminowa realizacja rocznego planu skupu mleka Sekcją Mleczarską PZGS z powiatów: Przemyski, Przeworski, Jarosław i Łańcut.

Zgłaszają się ochotnicy do brygad „SP”

Kraj nasz, jak długi i szeroki, pełni wyżęzona praca. Miałeś, osady i wiele stały się wielkim placem budowy, na którym wyrastają wspaniałe oboje planu 6-letniego. Wyśiłkiem milionów rąk rośnie nowa Polska.

Temu wspaniałemu jej rekwizywowi młodzież nasza nie potrafi przyglądać się obojętnie, dlatego rękami, w okresie rozpoczynania się tur-nusów SP, ze wszystkich krai-ców Polski napływają do bry-gad ochotnicze zgłoszenia. Młodzież pisze: „Chcemy wyjechać do brygad SP, by dać swój wkład w budowę silnej Ojczyzny! Chcemy brać czynny udział w tworzeniu nowego, sześciennego życia!”

Nie brak też podobnych zgłoszeń i z naszego województwa. Chłopcy i dziewczęta z powiatu rzeszowskiego, idąc w ślad swych kolegów, którzy w roku ubiegłym ochotniczo przydziali junackie mundury,

zgłaszają się licząc już w pierwszym dniu pracy komisji rejestracyjno — kwalifikacyjnej.

Wśród 78 ochotników z rzeszowskiego znajduje się też syn średniorolnego chłopca z gromady Kąkolówka (gm. Białowa) — Franciszek Bocek, który przyszedł tu dlatego, że, jak powiada — „chcę być współwzrostą lepszej przyszłości naszej Łucy, weł Ojczyzny”. W. Sarnek z gromady Białka, syn biedniaka, zgłosił się ochotniczo do brygady po to, aby nauczyć się sumiennie wykonywać zadania stojące przed młodzieżą. Za przykładem Sarnika i Bocka poszło wielu kolegów z powiatu rzeszowskiego. Chcą oni w junackiej brygadzie uczyć się i pracować zespołowo, chcą poznać swój kraj i własnym wysiłkiem przy czynić się do wzrostu jego potęg.

Zofia Kozioł

nieodchinatek

21 STYCZNIA
RZESZÓW
Dyżurni nocni: Apteka Społeczna nr 4, ul. Jabłoskiego 1.
Pogotowie Ratunkowe: ul. Grodzkie 6, tel. 10.00
Straż Pożarna ul. Mickiewicza 10, tel. 08

MUZEAUM
Muzeum Ziemi Rzeszowskiej: Rynek 7
— otwarte od godz. 10 do 15

TEATR
PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ: nieczynny

KINA
APOLLO: (ul. Dymnicka 2) — „Powrót” — prod. radzieckiej — godz. 18 i 20.
ZACHĘTA: (ul. Okrzei 7) — „Poedynek” — prod. radzieckiej — godz. 17.30 i 19.30
PRZODOWNIK: (ul. Pstrowskiego) — nieczynny.

RADIO
— 10.00 Dziennik — 10.20 Komunikat w wykonaniu chóru „Złoty Głos” — 17.00 Głos młody kobiety — 17.15 Wszechmocna siłownia — kurs wstępny — 17.30 Mówiemy — Kaniata o pokoju — 18.00 Z kraju i ze świata — 18.20 Muzyka — 18.45 Aud. dla wsi — 19.00 Radiowy kurs języka rosyjskiego dla pracujących — 19.20 Aud. dla młodzieży — 19.58 Stan pogody — 20.00 Dziennik wieczorny — 20.26 Wiadomości sportowe — 20.30 Koncert symfoniczny — 21.30 „Powiastki o zedukim całkowitym czyli głupcu bezwzględny” — odcinek na wieł Jerzego Andrejewskiego — 21.45 Pleśń o Laninie w wyk. chóru PR pod dyr. Jerzego Kolaczekowskiego — 22.00 „Włodzimierz Lenin” wspomnienia Maksyma Gorkiego — 22.15 Fryderyk Chopin: Koncert fortepianowy — 23.10 Ostatnie wiadomości.

POGODA
w dniu dzisiejszym
● Pochmurno i miejscami na wschodzie kraju mglisto z przejściowymi opadami deszczu lub deszczu ze śniegiem, a na południu Polski śniegu. Nocą lokalne przymrozki, dniem temperatura od zera do plus 3 st. wiatry utwierdzone i porzywane z kierunku północno-wschodnim.

Nasi korespondenci piszą:

Sprawy załatwione
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie w związku z naszą notatką o niedociągnięciach ekspedycji łowarowej na stacji w Rzeszowie przeprowadziła szczegółowe dochodzenie. W wyniku tych dochodzeń ustalono, że winę za nieterminowość podstawienie do wyładunku wagonu z jarzynami ponoszą dyreżer ruchu ob. ob. Mieczysław Biłski i Tadeusz Turczyński, którzy zostali ukarani służbowo. Kierownik ekspedycji towarowej został pouczony, by informował interesowanych osób, a nie odsyłał ich do innych pracowników.

Muszą się znaleźć lokale dla spółdzielni „Zgoda”

Spółdzielnia pracy inwalidów „Zgoda” w Przeworsku mimo krótkiego istnienia w pracy swej ma poważne osiągnięcia. Staraniem jej uruchomione zostały dotychczas dwa warszaty warszawskie i cholewarski. Pracownicy spółdzielni plan pracy na III kwartał ub. roku wykonali w 174 proc., a za IV kwartał w 128 proc.

Spółdzielnia Inwalidów zaplanowała uruchomienie na terenie miasta naprawczego warsztatu mechanicznego, którego brak odczuwa się dotkliwie w Przeworsku, wytwórni wody sodowej, zakładu konfekcji mieszanej, stolarskiego oraz rybackiego. Punkty usługowe powstaną również w większych gm. nach pow. przeworskiego.

Wykonanie jedynknie tych planów utrudnia brak odpowiedniego pomieszczenia. Już od 5 miesięcy spółdzielnia inwalidów stara się o lokale na uruchomienie wymienionych punktów usługowych, ale jak dotychczas bezskutecznie.

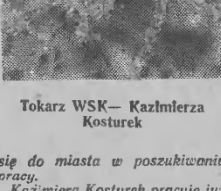
Referat Gospodarki Mieszkaniowej przy Prezydium MRN w Przeworsku nie kwani się z załatwieniem tej sprawy, mimo, że zarząd spółdzielni wskazywał szereg wolnych, lub częściowo tylko zajętych lokali.

Komisja mieszkaniowa zbadałaby możliwość mieszkaniową na terenie Przeworska winna przyspieszyć przydział lokali dla spółdzielni pracy inwalidów „Zgoda” na uruchomienie nowych punktów usługowych.

St. Bezek
koresp. robotniczy

Dziewczęta w kombiniezonach

Wizycja na roboty do Niemiec i wycieczki już stamtąd nie wrócił. Trudno było wywrzeć na półtoragowym gospodarstwie, toteż dzieci Kosturkowej musiały uduć...

Tokarz WSK — Kazimiera Kosturka

niej początkowo czymś zupełnie obcym.

— Najwięcej trudności sprawiają mi nowe rysunki, według których trzeba wykonywać prace — mówi Anna — ale tu zawsze przychodzi z pomocą ustawiacz, tak, jak wtedy, gdy pomagali mi statuić pierwsze kraki w nowym zawodzie.

Anna Chuchla — pomocnik frezera.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie snodowało, że ob. Wincenty Rydzik dokonał odbiórkę szopy drewnianej, wybudowanej wbrew przepisom przeciwpożarowym obok zabudowań ob. Jana Grabowca w Grodzisku Dolnym.

W składowisku do orzawożniczego prezydium GRN w Grodzisku Dolnym, Stanisława Urbana za zaniedbywanie należonych na niego obowiązków i lekceważenie zarządzeń WRN — postanowiono wystąpić z wnioskiem o swołnienie go z zajmowanej stanowiska.

Śladem naszych artykułów

Są fundusze na remont młyna w Kambornal
po dokładnym remoncie uruchomić (22).

Ustawiono bariery ochronne
Przezdium MRN w Krośnie ko munikuje, że ustawiono bariery ochronne po obydwu stronach drogi przy moście nad Wisłokiem w dzielnicy Krośnice Niżne.

Równocześnie Prezydium MRN komunikuje o rozpoczęciu naprawy drogi prowadzącej do Korcyny. Prace te wykonuje Wydział Komunikacyjny Prezydium PRN w Krośnie (1152).

się do miasta w poszukiwaniu pracy.

Kazimiera Kosturka pracuje już drugi rok w fabryce, ściągnięta tam przez swoją starszą siostrę, była robotniczką WSK.

— Pamiętaj dobrze moje pierwsze wrażenia, jakich doznałem przy nowym, ciekawej pracy — przy maszynie. Nie łatwie było rozgąki, ale z pomocą ustawiacza i maszyny pokonywałam trudności i nauczyłam się nowego zawodu.

Kazimiera opowiada dalej, z radością, jak po 6-ciu miesiącach nawiątki została samodzielny tokarzem, jak cieszy ją każda dobrze wykonana sztuka. Cieszy ją także dobre zarobki, które pomagają usunąć z domu materialne kłopoty.

Młodziutki tokarz-kobieta przeżywa w pracy, a 190 proc. — to przeciętna wysokość wykonanej pracy — przeżyć normy.

— Jestem tylko pomocnikiem frezerskim, bo coś — pracuję zaledwie kilka miesięcy w fabryce — mówi 22-letnia Anna Chuchla — ale nie wątpię, że kiedyś i ja będę samodzielny frezerm.

Anna Chuchla robi wszystko, by chwycić za narzędzia jak najprędzej. Zdolności i sumienia, pełną zapala pracę zdobyła sobie uznaniem swych najbliższych współpracowników. Zalety te oceniają również komitet zakładowy i rada kobieca, rozumiejąc, że praca frezerska wymaga dużej precyzji: i nie łatwo było wciągnąć się w nią wielkiej dziewczynki, Fabryka i maszyna były dla

Anna Chuchla — pomocnik frezera.

da. Już wtedy, zamiast uczyć się, jak inne dzieci, musiałam wstać o 4-tej rano do pracy ponad moje siły — mówi z gorącą w głosie. — Leż kilka moich koleżanek pracowało w fabryce do brzo zarabiając i one to właśnie namówiły mnie, by zerwać z „im. psim życiem”. Tak też zrobiłam. Otrzymałam pracę na WSK i dopiero teraz wiem, że żyję jak człowiek.

Czesława Wyka jest bardzo zadowolona ze swej pracy i marzy o tym, by zostać dobrym fachowcem, by dorównać swoim przodkiem koleżankom.

Takich, jak Wyka, Kosturkówna czy Chuchla, jest u nas coraz więcej i z każdym rokiem pracujących daje coraz lepsze rezultaty. Młode dziewczęta zdobywają nowe, coraz trudniejsze umiejętności, dowodząc na tym, że nie ma tabu w niej również komitet zakładowy i rada kobieca, rozumiejąc, że praca frezerska wymaga dużej precyzji: i nie łatwo było wciągnąć się w nią wielkiej dziewczynki, Fabryka i maszyna były dla

St. Duńska

Odpowiadamy czytelnikom
Ob. H Godek — Rozwadów, Prezydium MRN w Rozwadowie wyjaśniło, że pow. tarnobrzeski wyłączony jest z pod strzeli A i B, gdzie nie przysługują talony mięsno-łuszczone. Wobec powyższego pracownikom z tego pow. nie przysługują talony z wyjątkiem pracowników węzła kolejowego.

Nowiny Rzeszowskie

Wydaje RSW „Prasa” Red. Rzeszów, ul. Golezowski 7 — Tel. sekr. odpow. 16.00, dział rozp. i kull. — 16.03, dział polityki i rol. — 13.98, dział korespondentów — 15.54, Red. Naczelny 10.75, red. nacza — 10.17 (18-36). Od dział RSW „Prasa” (Dział ogłoszeń Plac Stałina 10.1 — 18.56 PPK „Ruch” — 18.80, Red. Naczelny przyjmuje od godz. 12-13. Sekretarz odpow. od godz. 11-13. Odbiary: „Nowiny Przemyśla” — Plac na Bramie 12, tel. 350, „Nowiny Podkarpackie” — Krosno — ul. Nowotki 6, tel. 229. Pren. zakład, 2.25 zł. poczt. 4.50 zł, kom. 15 gr. kwart. 13.50 zł. półrocz. 27 st. roczna 54 zł. Pren. przyjmuje PPK „Ruch” na kon. te PKO Nowiny Rzeszowskie, Nr IX 15763. Druk. „Prasa”, Zakłady Graficzne

Nowiny Sportowe

TYG-DNIOWY DODATEK EK SPORTOWY „NOWIN RZESZOWSKICH”

Iwonicz czeka na narciarzy

W dniach 25, 26, 27 stycznia odbędą się w Iwoniczu mistrzostwa narciarskie woj. rzeszowskiego. Przygotowania do tej wielkiej imprezy idą „całą parą” — mówi przewodniczący społecznej sekcji narciarskiej WKRF — Antoni Zychiewicz. Zamówiliśmy już kwatery dla zawodników i sędziów, zapewniliśmy wyżywienie, ułożyliśmy już plan mistrzostw, „zamówiliśmy” również pogodę i śnieg — dodaje z uśmiechem ob. Zychiewicz.

Tak jest! W Iwoniczu mamy dobry śnieg dochodzący do 50 cm. Czekamy tylko na narciarzy. Nasza skocznia została dopiero w listopadzie przebudowana gdyż tak późno otrzymaliśmy kredyt, mimo, że już na wiosnę czyniliśmy usilne starania. Na nowoprzebudowanej skoczni zorganizowaliśmy już zawody, w których startowali narciarze koła sportowego Górnika z Iwonicza. Oslagnęło jak na pierwszy raz nawet niezłe wyniki. Marian Murman uzyskał skoki 29, 28 m — nota 219,5, na drugim miejscu uplasował się Kazimierz Nycz — skoki 24, 26 — nota 175,5. Trzecie miejsce zajął Tadeusz Willman — skoki 22, 25 — nota 173.

Podczas treningu Jerzy Willman uzyskał skok długości 32 m. Trzeba podkreślić, że sekcja narciarska iwoniczkiego Górnika (poprzednio Unia) posiada najlepszych zawodników, którzy brali udział w poważnych imprezach, a w r. 1951 wystąpił na I Spar takładzie zimowej w Zakopanem.

96 członków koła w tym 12 kobiet wzięło udział w mistrzostwach narciarskich byłego V okręgu PZ.N. Wszyscy zdobyli odznakę sprawności narciarskiej oraz normy do SPO. Na mistrzostwach okręgu rzeszowskiego, organizowanych w 1951 r. koło sportowe Górnika — Iwonicz, zdobyło pierwsze miejsce oraz puchar ufundowany przez Radę Okręgową. W lutym ub. r. 15 narciarzy startowało w mistrzostwach Zrzeszenia Unii w Krynicy, w których Jadwiga Rajchel, zdobyła w biegu płaskim mistrzostwo zrzeszenia, a Janina Rajchel wicemistrzostwo. W biegu płaskim mężczyzn Mieczysław Such zajął drugie miejsce, a w kombinacji norweskiej Kazimierz Nycz był drugi. W mistrzostwach zrzeszeń w Zakopanem brało udział 6 członków koła w tym 2 kobiety.

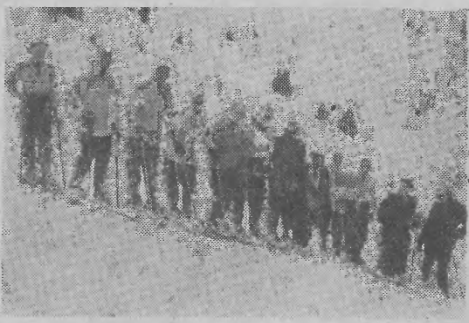

Widok na przebudowaną skocznnię narciarską w Iwoniczu.

Fot. K. Murman

Sekcja narciarska iwoniczkiego Górnika jest najżywością sekcją w woj. rzeszowskim. Rzecz prosta, mając wspaniałe warunki do uprawiania tej dziedzinie wychowania fizycznego rada koła przyczyniła się do spopularyzowania narciarstwa wśród młodzieży szkolnej na całym Podkarpaciu.

Naszym pragnieniem — mówi jeden z narciarzy koła Kazimierz Murman — jest uczynić z Iwonicza zimowy ośrodek sportów

W Iwoniczu utrzymuje się od dłuższego czasu śnieg, który umożliwia narciarzom tamtejszego Górnika prowadzenie treningów. Na zdjęciu narciarze KS „Górnik” Iwonicz. Stoją od lewej: Andrzej Murman, Willman I, Marjan Murman, Turek, Zygmunt, Jerzy Willman, Tomkiewicz, Solówna, Such, Kazimierz Nycz, Marasz, Eugeniusz Such.

Fot. K. Murman

Tereny Iwonicza Zdroju stwarzają wspaniałe warunki do uprawiania narciarstwa.

Fot. K. Murman

zimowych w woj. rzeszowskim. Niestety w tej pracy zdani jesteśmy na razie na własne siły, gdyż wszystkie władze sportowe, słabo interesowały się Iwoniczem, a szkoda, bo warunki i możliwości są wspaniałe. Iwonicz w zimie wntien był drugim Zakopanem.

Do tej chwili właścicielko koła sportowe Górnika w Iwoniczu przyczyniło się, że narciarstwo zaczyna być w Rzeszowskim sportem masowym. Inne koła, zrzeszenia woj. rzeszowskiego powinny korzystać z Iwonicza, tym bardziej, że „inżynierzy narciarscy Górnika” chcą w tym pomóc.

W dniu 20 stycznia odbyły się

Janina Nawrocka przewodniczącym koła sportowego Spółnia nr 401 w Krośnie

10 stycznia br. odbyły się wybory do rady koła sportowego Spółnia nr 401, przy fabryce przetworów owocowych „Halina” w Krośnie. W zebraniu wzięło udział około 80 członków w tym 46 kobiet. Do nowo wybranego zarządu koła weszli: Janina Nawrocka — przewodnicząca, Ryszard Trybus — zastępca przewodniczącego, Jan Frydrych — sekretarz, Irena Lidwin — zastępca sekretarza, Julian Pietrusza — skarbnik, Jan Kuczer — rezydent szkoleniowy, Tadeusz Stasz — gospodarz.

Nie jest przypadkiem, że przewodnicząca koła sportowego została kobietą — Janina Nawrocka, która dopiero od października 1951 roku zaczęła pracować w fabryce „Halina”. Z miejsca zapisała się do koła, w którym bierze czynny udział.

Janina Nawrocka urodziła się 25. IX. 1933 w Łękach Dukielskich. Już na wsi widziała, jak chłopcy grają w piłkę.

Zaczęła ją to interesować, jednak ze sportem zapoznała się dopiero w Krośnie, gdzie uczęszczała do Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej. Tu na leżatą do SKS, tu zaczęła zdawać normy na odznakę SPO.

Janina Nawrocka jako przewodnicząca cieszy się ogólną sympatią wszystkich członków, którzy wierzą, że pod jej kierunkiem koło wypełni nakreślony na 1952 rok plan pracy.

Opowiada nam z entuzjazmem że w roku bieżącym wybudują park sportowy, wciągną wszystkie pracowniki fabryki do koła, a ci zdobędą odznakę SPO.

W naszym zakładzie mamy 2 bryndzy sportowe — mówi Nawrocka — które na zebraniu wyborczym podjęły zobowiązania produkcyjne na ogólną wartość 60 tys. złotych. Do najlepszych sportowców należą Jan Kuczer

oraz Ryszard Trybus. Którzy wykonują po 170 proc. normy. Są oni wzorowymi pracownikami i sportowcami — kończy młoda przewodnicząca.

Do Zakopanego przybyła na obóz kondycyjny grupa narciarzy NRD, która odbywa treningi wraz z naszymi narciarzami. Wspólny trening przyczyni się do dalszego zacieśnienia przyjaźni między sportowcami Polski i NRD.

Na zdjęciu górnym zawodniczki NRD. Na zdjęciu dolnym Stanisław Kula na starcie biegu płaskiego na 14 km.

Sekcja koła sportowego

SEKCJA sportowa jednoczy sportowców, którzy zajmują się określonym rodzajem wychowania fizycznego i starają się w nim doskonalić, tj. zdobyć wysoki poziom wyrobienia technicznego.

Członkowie sekcji mają możliwość sprawdzania w różnych zawodach swoich osiągnięć, uzyskanych na lekcyjach i ćwiczeniach, zaprawie i próbach wykonania norm SPO.

Zaleca się tworzenie sekcji sportowych przede wszystkim w tych dziedzinach, które najlepiej gwarantują wszechstronność zaprawy fizycznej, a więc w lekkiej atletyce, gimnastyce, narciarstwie, pływaniu.

Całkowite kierownictwo organizacyjne, szkoleniowo-sportowe i wychowawcze pracy sekcji należy do rady obradującej na ogólnym zebraniu członków sekcji.

ZASADNICZE DZIAŁY PRACY RADY SEKCJI: opracowanie planu pracy, dostarczanie pomocy naukowych do zajęć, zestawienie preliminarza wydatków, werbowanie do sekcji nowych członków, organizowanie i trenowanie nowych członków, kontrola wykonania programów szkoleniowych i treningowych zajęć, przygotowanie drużyn do uczestniczenia w zawodach, zorganizowanie wspólnych spotkań wewnątrz sekcji, kontrola egzaminów na SPO, kontrola rezultatów zawodów i raport masowych.

Rada sekcji sportowej powinna tak układać zajęcia, by wszyscy członkowie sekcji mogli brać udział w treningach i zawodach. Trochę lepiej przygotowując najlepszych sportowców do wystąpień w drużynach koła nie należy zapominać o narybku i mniej przygotowanych sportowcach. Dla nich należy urządzać zawody wewnątrz koła i spotkania towarzyskie z zespołami innych kół.

Celem najpomysłniejszego prowadzenia zajęć wyszkoleniowych tworzy się wewnątrz sekcji grupy lub drużyny.

W sekcjach: gimnastycznej, lekkoatletycznej, narciarskiej, pływackiej, szermierczej tworzy się i grupy i drużyny — pierwsze dla celów szkoleniowych, drugie — do uczestniczenia w zawodach. W sekcjach gier sportowych (piłka nożna, koszykówka, siatkówka, tenis, hokej) tworzy się tylko drużyny, gdyż tak jest wygodniej i przy szkoleniu i uczestniczeniu w zawodach.

Wyliczając w sekcjach sportowych dzielą się na grupy albo drużyny według płci, wieku, stopnia przygotowania fizycznego, oraz opanowania trudności techniki sportowej.

Półfinały Pucharu Polski w siatkówce żeńskiej w Przemyślu

AZS Warszawa i Spójnia Katowice zakwalifikowały się do rozgrywek finałowych

W przemyskiej hali sportowej Wojewódzkiego Ośrodka Sportowego odbyły się półfinały Pucharu Polski w siatkówce żeńskiej. W powyższych zawodach wzięły udział następujące drużyny: AZS Warszawa, Spójnia Katowice, Gwardia Wrocław, AZS Kraków, SKS Junak Opole, Spójnia Przeworsk.

Otwarcia mistrzostw dokonał sekretarz WKKF Rzeszów, Mikusiński.

Wyniki:
AZS Kraków — Spójnia Przeworsk 3:0 (15:2, 15:7, 15:7)
AZS Warszawa — SKS Opole 3:0 (15:1, 15:0, 15:0)

Spójnia Katowice — Gwardia Wrocław 3:0 (15:9, 12:15, 15:12)

Spójnia Przeworsk — SKS Opole 3:0 (15:4, 15:7, 15:10)

Gwardia Wrocław — AZS Kraków 3:0 (15:10, 13:6, 15:13)

AZS Warszawa — Spójnia Katowice 3:0 (15:7, 15:13, 15:13)

Gwardia Wrocław — Spójnia Przeworsk 3:2 (10:15, 11:15, 15:6, 15:1, 15:9)

Spójnia Katowice — SKS Opole 3:0 (15:2, 15:3, 15:3)

AZS Warszawa — AZS Kraków 3:0 (15:13, 15:7, 15:9)

Spójnia Katowice — Spójnia Przeworsk 3:0 (15:4, 15:3, 15:11)

AZS Warszawa — Gwardia Wrocław 3:0 (15:13, 15:7, 15:13)

AZS Kraków — SKS Opole 3:0 (15:7, 15:1, 15:6)

AZS Warszawa — Spójnia Przeworsk 3:1 (15:3, 15:10, 4:15, 15:4)
Spójnia Katowice — AZS Kraków 3:0 (15:12, 16:14, 15:10)
Gwardia Wrocław — SKS Opole 3:0 (15:6, 15:8, 15:4)

TABELA

- 1) AZS Warszawa
- 2) Spójnia Katowice
- 3) Gwardia Wrocław
- 4) AZS Kraków
- 5) Spójnia Przeworsk
- 6) SKS Opole

Do finałów Pucharu Polski w siatkówce żeńskiej zakwalifikowały się drużyny AZS Warszawa i Spójnia Katowice.

W zespole AZS Warszawa grały 2 reprezentantki Polski — Kubiakówna oraz Hajcówna.

Zespół przeworskiej Spójni wysłał w następującym składzie: Morawska, Mirkiewicz, Dubrawska, Szymańska, Poreba, Łańska, Krupa, Szwaro, Markowska

7 stycznia br. rozpoczął się w Wiśle pierwszy obóz kondycyjno-szkoleniowy dla kolarzy, którzy będą reprezentowali Polskę w tegorocznym wyścigu „Trybuny Ludu” i „Rudeho Prava” na trasie Warszawa — Praga. Na zdjęciu: Grupa kolarzy w czasie treningu.

Z doświadczeń sportowców ZSRR

Trening piłkarzy w sali

W obecnym roku piłkarskie drużyny Związku Radzieckiego zmieniły metodę organizowania oraz przeprowadzania treningów i zapraw zimowych w sali czy też hali.

Za podstawę przyjęto treningi grupowe po 6-8 zawodników, dając do tego, by każdy zawodnik pracował oddzielnie według swej specjalności. Zaprawę zimową rozpoczęło już z początkiem stycznia.

Do chwili rozpoczęcia zajęć z piłką zawodnicy winni wstępnie przygotować się kondycyjnie. Dlatego też pierwsze godziny należy poświęcić gimnastyce zwykłej oraz przygotowawczej. Przy przechodzeniu na zaprawę z piłką, główny nacisk położony należy na kondycyjne przygotowanie zawodników, celem osiągnięcia takiego stanu, w którym piłkarze, nie odwołując się do swojego zmęczenia, mogliby przyjąć do intensywnych zajęć z samą piłką.

Przeprowadzanie zimowej zaprawy zależy w dużym stopniu od uzdolnienia poszczególnych zawodników. Dlatego też jednym piłkarzem dając się ćwiczenia wyrabiające górną część korpusu, drugim ćwiczenia wyrabiające należąca pracą nog, a trzecim wyrabiające szybkość, zwinność, śmiałość, umiejętność gry głową, strzelania z obu nóg.

Przy tworzeniu grup należy zwrócić uwagę na specjalność zawodników. W jednej grupie ćwiczyć będą sami bramkarze, w drugiej obrońcy z pomocnikami, w trzeciej zaś sami napastnicy. Przy takim podziale ćwiczą często napastnicy — dobrzy strzelcy — wspólnie z bramkarzami.

Zajęcia przeprowadzane są na podstawie 4-godzinnych lekcji. Oczywiście wstępna rozgrzewka poprzedzana jest lekkim biegiem. W pierwszej fazie zaprawy stosuje się ćwiczenia przygotowujące zawodnika pod względem fizycznym do intensywnej pracy z piłką.

W tej części wchodzi już do zaprawy elementy lekkoatletyki: niskie i wysokie starty, skoki itp.

Niektóre drużyny stosują równocześnie zajęcia akrobaticzne, niektóre zaś prócz gimnastyki — rozmaite gry z piłką lub też bez piłki.

Oto jeden z tych licznych systemów zastosowanych przez radzieckie drużyny piłkarskie.

Obrońca zajmuje pole o rozmiarach 2 x 8 m. Napastnik stara się przelecieć przez to pole, nie będąc przez obrońcę zatrzymanym. Zadaniem napastnika jest więc zwinność obrońcy na jedną stronę pola, by w tym momencie przelecieć szybko na drugą stronę. To ćwiczenie wyrabia u zawodników technikę zawodu ciętym.

Inne drużyny stosują skoki przy pomocy skakanki. Początkowo czas trwania tego ćwiczenia nie powinien przekraczać 30 sekund. W następnym fazach ćwiczenie trwa od 2 do 2,5 minuty. Zwyczajna część przygotowania winna trwać początkowo 30 minut.

W sali gimnastycznej można trenować wszystkie elementy techniki piłkarskiej.

Obserwując zimową zaprawę muskiewskiego Spartaka zauważyć można, jak dwóch napastników ćwiczy przy ejałnej ścianie, wyrabiając sobie cełność strzałów, w ten sposób, by piłka strzelona przez jednego zawodnika, odbijając się od określonego punktu na ścianie, skierowana była do drugiego partnera. Równocześnie w drugim końcu sali ćwiczą inni zawodnicy, ucząc się zrywów, objęzta-

nia przeciwnika z piłką, inni zaś uczą się gry głową, oraz gaszenia piłki.

Piłkarze wojskowi oraz moskiewskiego Torpeda zastosowali zwykłą metodę w uderzeniach piłki przechodzącej na treningi podobne do zaprawy siłkarzy, gdzie piłka spada na nosę wybiegającego zawodnika, który strzela w biegu w kierunku siatki. 5 minut strzelają i podają piłkę prawą nogą, a później lewą, dając do tego, by piłka nie spadała na ziemię. Przy tym systemie stosuje się również podania głową.

Najbardziej popularnym zajęciem podczas zimowych zapraw jest dwustronny trening, w którym drużyna dzieli się na dwie grupy po 3 zawodników 4 zawodników. Grają wówczas „na dwie bramki” (bramka szeroka od 75 do 100 cm).

Każde zajęcia kończą się lekkim biegiem na powietrzu.

Po treningach zawodnicy przyjmują ciepłą kąpiel wziętą dnie prysznic.

Takim sposobem w każdej zaprawie piłkarze pracują nad podniesieniem swej kondycyjności i taktyki. Przechodząc do treningów na boisku zawodnik, który przeszedł solidną zaprawę zimową, jest przygotowany do sezonu przede wszystkim pod względem kondycyjnym.

Widok na przelęcz dukleńską i Cyrgowa.

Fot. K. Murman

Roczny bilans pracy SKS w Bieczu

Szkolne Kolo Sportowe w Bieczu, liczy 93 członków, w tym 58 uczennic.

Dzięki intensywnej pracy członków koła oraz nauczycieli wychowania fizycznego SKS poczynił znaczne postępy w swej działalności. W kole żywotne są takie sekcje, jak lekkoatletyczna, koszykowa, siatkowa, szczypiorniarska, turystyczna, gimnastyczna i narciarska. Sekcja lekkoatletyczna przeprowadziła treningi i zebrała w ramach mistrzostw szkolnych. Pierwsze miejsce w trojboju zajęła Jadwiga Rutka z klasy VIII b, pierwsze zaś miejsce w pięcioboju zajął Tadeusz Honck, klasa XI a.

Sekcja gier sportowych, organizowała turniej w koszykówce i siatkówce, w którym brały udział drużyny z poszczególnych klas. Mistrzostwo szkoły w siatkówce i koszykówce męskiej zdobyła drużyna klasy XI a, w siatkówce i koszykówce żeńskiej zespół klasy XI b.

Sekcja lekkoatletyczna przygotowywała młodzież szkolną do zdobywania odznaki BSPO i SPO. W tym wypadku SKS poszczególnie się może dobrymi osiągnięciami gdyż plan wykonany został w 150 proc. 57 członków zdobyło odznakę BSPO, a 30 SPO. Całkowicie koła pomagali komisji przy przeprowadzaniu poszczególnych prób odznaki SPO.

W sezonie zimowym naktynicznie zostały sekcje gimnastyczna i narciarska. Jeżeli chodzi o sekcję gimnastyczną, to ta natrafia w swej pracy na wiele trudności ze względu na brak odpowiedniej sali gimnastycznej.

Do najaktywniejszych sportowców SKS zaliczyć należy Ryszarda Rutkę, Stanisława Olberta i Jana Siadego.

Rada SKS nie zapomniała o szkoleniu ideologicznym, oraz o życiu świetlicowym. SKS redaguje systematycznie gazetkę szkolną.

Członkowie SKS (Jan Wędrychowicz, Stanisław Pyzik, Jan Urbanik, Tadeusz Jurus) są współorganizatorami LZS w Lisbuszy, Wojtowej, Rożnowicach, Stępnicy i Odpinach.

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

- 1) Włączyć do pracy sportowej całą młodzież szkoły.
- 2) Przeprowadzać regularnie szkolenia sportowe oraz ideologiczne.
- 3) Zmobilizować całą młodzież zakładu do dalszego zdobywania odznaki BSPO i SPO. Jeżeli wyteżne, to zostaną realizowane, natomiast koła przyczynią się niewątpliwie do umocnienia wychowania fizycznego w Bieczu.

Erasm Buchelt koresp. szkolny

Prestawiamy drużyny klasy wojewódzkiej

STAL MIELEC

Drużyna piłkarska mieleckiej Stali dopiero od trzech lat bierze udział w mistrzostwach klasy w jaw dziej. Smiło zwyciężyć można jedenastkę piłkarską Mieleca do najlepszych w województwie rzeszowskim. Drużyna ta w opinii tej zawodząca do dobrego wyszkoleniu technicznemu, kondycji oraz bojowości, które to elementy cechują ich grę.

W roku 1951 po dobrym wystartowaniu i wysokich zwycięstwach drużyna obniżyła swój poziom i w ostatniej fazie zajęła drugie miejsce w swej grupie.

W rozgrywkach finałowych o Puchar WKKF Stal zajęła trzecie miejsce. Przyczyną słabej gry mieleckiej drużyny w ostatnich

nasi chłopcy postarają się zespoleć drużynę w jedną zgrupowaną.

W roku 1951 barw zespołu bronili następujący zawodnicy: TADEUSZ ROZNIER bramkarz — lat 20, z zawodu ślusarz, wychowanek klubu, w którym gra od 1947 roku.

ZENON ŻYDRON (bramkarz rezerwowy — lat 26, pracownik umysłowy, w klubie występuje od 1946 roku.

WŁADYSŁAW GWOZDZIOWSKI (lewy obrońca) — lat 21, z zawodu frezer, wychowanek drużyny, w której występuje od 1947 roku.

WŁODZIMIERZ ZABRZEJEWSKI (prawy obrońca) — lat 21, z zawodu technik, również wychowanek klubu, w którego barwach występuje od 1946 roku.

STEFAN ŚWIATOWIEC (prawy pomocnik) — lat 25, przodujący ślusarz, w zespole gra od 1945 roku.

ENGELBERT KUCZMERA (środkowy pomocnik) — lat 31, z zawodu mistrz kowalski, w barwach Stali zaczął grać dopiero od 1951 roku.

HENRYK NOWORYTA (lewy pomocnik) — lat 30, przodujący elektromechanik, w drużynie występuje od 1946 roku.

JILIAN GARGAS (lewy skrzydłowy) — lat 21, technik wychowanek drużyny, w której bierze udział od 6 lat.

MIECZYSLAW NOWORYTA (lewy łącznik) lat 28, z zawodu ślusarz mechaniczny, wybierający się olimpijczy i dyscyplino-

waniem, brał udział w 195 meczach.

JOZEF WOSINSKI (środkowy napastnik) — lat 30, pracownik umysłowy, w drużynie gra od 1950 roku.

JOZEF ŚWIATOWIEC (prawy łącznik) — lat 27, magazynier, w drużynie występuje od 4 lat.

JANUSZ KORPANTY (prawy skrzydłowy), lat 23, pracownik umysłowy, w zespole gra 5 lat.

Oprócz wymienionych, w drużynie grał: Kazimierz Drygański, Kazimierz Lipczyński, Józef Cisło, Marcin Powoła, Jan Iwanow, Rajul Antoja, Eugeniusz Eksner oraz Jerzy Marszał. Dużynie trenuje ob. Poticha.

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, członkowie SKS postanowili:

Henryk Noworyta

Józef Światowiec

Wojsk. klasa bokserska

Stal Rzeszów — Gwardia Rzeszów 12:8

W hali sportowej rzeszowskiej Szentag stoczył najciekawszą walkę z Krowiakiem, zwyciężył przekonywująco Szentag, w wadze lekkosredniej Piotrowski pokonał na punkty Winiarskiego, a w średniej klasy zdobył punkty w skutek braku przeciwnika. W wadze półciężkiej Klaczkowski przegrał przez to już w pierwszej rundzie z Dondem. Alaman w wadze ciężkiej zdobył punkty w skutek braku przeciwnika.

Przed zawodami odbyła się walka pokazowa w wadze półciężkiej pomiędzy Swistem i Pańcyszem, zaś po zakończeniu zawodów bracia Rzeńdźkiewicz rozegrali „farniljne” spotkanie demonstrując publiczności dobrą technikę.

Sędziowali w ringu Chodźki, na punkty Radwański, Kucab i Tysarski.

W wadze lekkopółśredniej Jakko wygrał, w skutek nadwagi Jebońskiego, w wadze półśred-

CH.